

עלון מספר 72

הנשיא ויצמן נתיבי השלום בנימין דה רוטשילד המדע רחובות ראשונים מצאנו יין
נס מעגלים כרמים הבה נגילה יבנה וחבריה בנות ברית אשדוד זמורה ביחד

סיון תשפ"ו

העלון הדיגיטלי

מאי 2026

תוכן עניינים

דבר העורך – יוסי רזי

דבר יו"ר המועצה – אבי מלינסקי

מה נשמע בלשכות המועצה:

- טקס קבלת חברי לשכת "הבה נגילה" – יוסי רוזנברג
- תרומה לתושבי הצפון מלשכת "ביחד" – עפרה דוד
- אמונה, יין ושמחה: המימונה המרגשת של לשכת "מצאנו יין" – ישראל פרקר
- פגישת חברי לשכת "הבה נגילה" לקראת טקס הקבלה לבני ברית – יוסי רוזנברג
- מפגש לשכת "ביחד" לקראת יום השואה – עפרה דוד
- התרגשות מחודשת וטיפות של זהב – נינה לוי
- עצמאות בלשכת מעגלים – גלית גולוב
- לשכת נס מבקרת בצ'ק פוינט – מלכה סולומונוביץ
- לשכת "מעגלים" חוגגת ל"ג בעומר – גלית גולוב
- ערב ישראלי, של לשכות "הנשיא ויצמן" ו"המדע" ברחובות – ענת קורן

צפירת זכרון – ענת קורן

אברהם אלטר בוכרסקי – צבי תדמור

חלון לעלון

יוסי רזי

ערמות אשפה – או הזדמנות לא ממומשת?

לא צריך להרחיק לכת. די בהליכה קצרה ברחובות רחובות כדי להיתקל במראה שכבר נעשה כמעט שגרתי: ערמות של רהיטים, חפצים ומכשירי חשמל מונחים בצדי הדרך. ארונות מפורקים ולעיתים שלמים, כיסאות, ספות, שולחנות, שידות ואפילו דלתות. לצידם – מקררים, מכונות כביסה ותנורים. ובין כל אלו, ערימות של בגדים: מכנסיים, שמלות, ז'קטים, בגדי ילדים, נעליים. לפעמים אפילו פריטים חדשים ממש – חולצות עם תגית, תיקים שלא נעשה בהם שימוש.

והשאלה מתבקשת: מהו הבזבז הזה?

לא מדובר רק באסתטיקה עירונית או בניקיון הרחוב. מדובר בתופעה שמעוררת מחשבה עמוקה יותר – על תרבות הצריכה שלנו, על היחס לחפצים, ובעיקר על חוסר היכולת לנצל משאבים קיימים לטובת הכלל.

בביקור באנגליה נחשפתי למודל שונה לחלוטין. בלב אזורים מרכזיים פועלות חנויות צדקה מסודרות ומכובדות. בגדים ורהיטים נאספים, עוברים מיון קפדני, ניקוי, ולעיתים אף גיהוץ ותיקון. מתנדבים מסורים מנהלים את המלאכה כולה. כל פריט מתומחר במחיר נגיש, ואנשים כנסיים, בוחרים וקונים.

אם צעירה יכולה למצוא שם כמעט הכל לתינוקה – מיטה, מצעים, צעצועים – נקיים ובמצב טוב, במחיר נמוך מאוד. גם זוגות צעירים יכולים לרהט בית שלם מבלי להיכנס לחובות. והכול נעשה בכבוד, ללא תחושת נדבה.

וכאן עולה השאלה: מדוע זה כמעט ואינו קיים אצלנו?

האם מדובר בחוסר ארגון? בהיעדר יוזמה עירונית? אולי בחוסר מודעות? ואולי – וזה לא פחות חשוב – בתרבות שמעדיפה לזרוק מאשר לתקן, להחליף מאשר להשתמש שוב?

הרי האלטרנטיבה ברורה: משאית עם מנוף מגיעה, אוספת את הכול, ומובילה למטמנה. משם – הדרך קצרה לפגיעה סביבתית, לבזבז משאבים, ולהחמצה של הזדמנות חברתית.

האם לא ניתן לחשוב אחרת?

אפשר לדמיין מערכת עירונית מסודרת: איסוף ייעודי, מרכזי מיון, שיתופי פעולה עם מתנדבים ועמותות, ואפילו חנויות קהילתיות שיחזירו את החפצים למעגל החיים. לא מדובר בחלום רחוק – אלא במודל שכבר עובד היטב במקומות אחרים.

השאלה האמיתית היא לא האם זה אפשרי – אלא האם אנחנו רוצים בכך.

ואולי כדאי לשאול גם את עצמנו, כל אחד באופן אישי: בפעם הבאה שנרצה להוציא לרחוב רהיט או בגד – האם אין דרך טובה יותר לתת לו חיים חדשים?
אשמח לשמוע את דעתכם

דבר יו"ר המועצה

אבי מלינסקי

חברים וחברות יקרים,

מתרחבים, מתחדשים ומסתכלים קדימה

אני נרגש לשתף אתכם בבשורה משמחת: ב-27 באפריל חגגנו את קבלתה של לשכה חדשה ונוספת למועצה אזורית דרום. זוהי עדות נוספת לעוצמתו של ארגון בני ברית, המונה כיום כ-3,350 חברים ב-125 לשכות ברחבי הארץ, ופועל בכ-60 מדינות.

אנו לא רק גדלים בכמות, אלא גם מתחדשים ברוח. בימים אלו אנו משקיעים מאמצים רבים בהקמת לשכות לדור הצעיר (גילאי 50-60). המטרה ברורה: להזרים דם חדש לארגון, להבטיח את המשכיותו ולשלב ניסיון חיים עם אנרגיה של עשייה מחודשת.

אם אתם מכירים מועמדים מתאימים – זה הזמן להצטרף!

עם התקווה והתפילה לסיום המלחמה וחזרת השקט, אנו פונים קדימה אל עבר עשייה תרבותית וקהילתית ענפה. בכוונתנו לחדש את

מסורת אירועי "קול הדרום" – אירועי תרבות מעשירים לכל חברי המועצה, ובמקביל להחזיר לקדמת הבמה את הפעילות החשובה שלנו בתחום איכות הסביבה.

הכוח שלנו הוא ביחד שלנו. אני מזמין את כולכם לקחת חלק בתנופת ההתחדשות הזו.

מה נשמע בלשכות המועצה

טקס חגיגי ומרגש נערך לרגל קבלת חברי לשכת "הבה נגילה" לארגון בני ברית ישראל

כתב יוסי רוזנברג דובר הלשכה

את הטקס פתחה בחן רב המנחה נועה מיכאלי, בתם של חברי הלשכה רחל ויובל מיכאלי אשר קיבלה את פני האורחים והמשתתפים והובילה את הערב ברגישות ובמקצועיות. בדברי הברכה כוּבדו האורחים המכובדים מהנהלת בני ברית ישראל, ובראשם נשיא הארגון, מר עמנואל כהן, אשר בירך את החברים החדשים והדגיש את חשיבות הערכים, הנתינה והקהילתיות שמובילים את הארגון.

ברוכים הבאים חברי לשכת "הבה נגילה" למשפחת בני ברית ישראל.

אחד מרגעי השיא של הערב היה הטקס המסורתי של הדלקת מנורת שבעת הקנים, שבוצע על ידי שבעה זוגות חברים, ובראשם נשיאת הלשכה, שוש גריצמן – רגע סמלי ומרגש, המבטא אור, אחדות והמשכיות. בהמשך התקיים טקס הסמכת הנשיאה שוש גריצמן והצוות המוביל, אשר נוהל על ידי נשיא בני ברית ישראל מר עמנואל כהן, תוך הבעת אמון והוקרה להנהגה החדשה. כחלק מהאירוע, הוענקה סיכת חבר לשכת בני ברית לכל חברי הלשכה, בליווי סרטון מרגש שסקר את פעילות הלשכה מאז הקמתה בשנת 2024 – פעילות עשירה, מגוונת ובעלת תרומה משמעותית לקהילה.

את הערב ליוותה בשירה הזמרת אלין שביט, אשר הוסיפה נופך אומנותי ורגשי לאירוע. האורחים והחברים נהנו מכיבוד עשיר ומגוון שקיבל את פניהם והוסיף לאווירה החמה והחגיגית. תודה מיוחדת לכל המארגנים של הטקס המרשים והמהנה, ובראשם שוש גריצמן, ולצוות התרבות והקולינריה המסור: רותי טסל, אירית עוז, רחל מיכאלי ומלכה בר כרמלה צציק.

תרומה לתושבי הצפון מלשכת "ביחד" כתבה עפרה דוד – נשיאת לשכת מעגלים

חברות לשכת "ביחד" ונשיאת הלשכה, ברכה צויליך התרגשו לקבל את התודות ששלחו החוסים בקריית שמונה עבור הציוד שרכשנו עבורם. בימי מלחמה בה הצפון נמצא במצב מאתגר ראינו כזכות גדולה לשלוח ציוד, משחקים, שמיכות עבור החוסים בעמותת "רבדים בגליל"

העמותה מספקת מענים לכל צרכי אדם עם מוגבלויות בכל רבדי החיים.
ברובד הדיור- דאגה לדיור עבור החוסים.

ברובד התעסוקתי: מרכז תעסוקה מוגן וקבוצות עבודה בתוך מפעלים באזור.

ברובד חברתי: מרכזי תרבות ספורט ופנאי, טיפוח מצוינות, חוגים, סדנאות וקבוצות תמיכה ולמידה. שמעון ביטון, מנכ"ל העמותה ציין שחבל שלא יכולנו להגיע לצפון, ולראות את השמחה וההתרגשות של החוסים שקיבלו את המתנות שנישלחו. הבטחנו שבעת שלום נשמח לבוא לביקור. מי יתן וזה יתגשם במהרה.

13.4.2026

רבדים
מקום שחייך בגליל

לכבוד
ברכה צויליך
נשיאת לשכת ביחד – בני ברית
ראשון לציון

ברכה וכל חברות הלשכה היקרות,
אני מבקש להודות לכן בשמי ובשם מקבלי השירות בערך הדיור של עמותת "רבדים בגליל" על תרומתן המרגשת לדיירי ההוסטל ובית עיריית בקריית שמונה.
עמותת "רבדים בגליל" מעניקה מענים מגוונים למבוגרים וילדים בעלי מוגבלויות קוגניטיביות ופיזיות בקריית שמונה. יחד עם משרדי הממשלה הרלוונטים, הביטוח הלאומי, קרנות ותורמים, מפעילה העמותה מערכי דיור ותעסוקה, מערך לעושים ולתורמים, מעדניות לילדים, בית חם לעזרות בסיוע ומרפאת מומחים ללא תשלום.
השנים האחרונות התאפיינו באתגרים משמעותיים: פינוי ממשך, חיים תחת איום בסחוף מתמשך, ופגיעה בפעילות ובשגרה. למרות האתגרים, עמותת "רבדים בגליל" לא עצרה וזו ליגע את פעילותה, וגם היום, בימי מלחמת "שגת הארץ" על רקע קולות המלחמה, אנו ממשיכים לפעול ולספק למקבלי השירות שלנו את המענים להם הם זקוקים מוחך כבוד והגנות, ולקדם מיזמים נוספים הנמצאים בשלבים שונים של הקמה: פארק תחכים שקופי, בריכה הירדורופית, מרפאה שניים קהילתית, עגלת "קפה שוהר", מכבסה קהילתית ועוד.
אתמול, זכינו בזכותנו ויחד איתכם, להעניק למקבלי השירות שלנו את התרומה שהעברתם אלינו. חבל שלא הייתן כן לקחת חלק ברגעי האושר, ההתרגשות והשמחה שהעניקה המחווה לדיירים. תודה לכן על תשומת הלב, תודה על המחשבה ועל רוחב הירך. תודה על הנתנה והתמיכה במי שזקוק לה יותר מכל, ותודה על הסיוע בחיזוק החוסן של קהילת קו העזמות הצפוני.
אנחנו מחכים לביקורים אצלנו כשיתאפשר, נשמח לארח אתכם ולהמשיך לשמור על קשר.

תודה רבה, שמעון ביטון
מנכ"ל עמותת "רבדים בגליל"

אמונה, יין ושמחה: המימונה המרגשת של לשכת "מצאנו יין" בראשון לציון ישראל פרקר – לשכת מצאנו יין בני ברית

יש רגעים שבהם המסורת היא לא רק זיכרון מהעבר, אלא חבל הצלה של ממש. השנה, כשהאביב בפתח והלב עמוס במחשבות על התקופה המורכבת שעוברת על כולנו, חג הפורים חמק מאיתנו בין הסגרים והמקלטים. אך המימונה, באורך רוח מרוקאי טיפוסי, חיכתה לנו בסבלנות. וכך, בערב של אור, צבע וטעם, התכנסנו חברי לשכת "מצאנו יין" של בני ברית בראשון לציון, כדי להחזיר לעצמנו מעט מהשפיות והשמחה שכולנו כה זקוקים לה.

"תרבחו ותסעדו" – מילים של ברכה ואמונה

הערב נפתח בברכה המסורתית המהדהדת מדור לדור: "תרבחו ותסעדו!" – שמשמעותה העמוקה היא "תרוויחו ותהיו מאושרים". זוהי לא רק הזמנה לאוכל, אלא הצהרה על רוח של אירוח, פתיחות ונדיבות לב, המאפיינת כל כך את חברי הלשכה שלנו.

לאחר שסעדנו ממגוון המטעמים המתוקים והריחניים שהביאו החברים – שולחן שהיה מפגן מרהיב של צבעים וטעמים – פתחה נשיאת הלשכה, **יפה דמסקי**, את החלק הרשמי של הערב. בדבריה, לקחה אותנו יפה למסע אל שורשי החג המרוקאי, הנחגג מדי שנה בכ"ב בניסן.

בין "מימון" ל"אמונה"

יפה הדגישה כי המימונה היא חג של שפע ונתינה. במקור, דלתות הבתים במרוקו נשארו פתוחות לרווחה עד אור הבוקר, מזמינות כל עובר אורח להיכנס ולהתכבד. בימים אלו, כש"דלתות פתוחות" הן משימה לא פשוטה, השמחה המשותפת בתוך הלשכה הרגישה כחיבוק חם ומגן.

מקור השם, כך הסבירה הנשיאה, טומן בחובו רבדים של משמעות: מהמילה הערבית "מימון" (מזל והצלחה), דרך המילה העברית "אמונה" – המציינת את האמונה העמוקה בגאולת ישראל – ועד לזכרו של אבי הרמב"ם, רבי מימון, שנפטר ביום זה. עבורנו, המימונה היא מעין "ראש השנה שני", יום סגולה לפרנסה, לזיווגים ולהתחלות חדשות.

תפילה לשקט ושלום

בתוך השמחה, לא נשכחו המציאות שבחוץ והכרת התודה. יפה ציינה בדבריה את הסיוע הבינלאומי, ובין היתר את תרומתו של הנשיא טראמפ לבלימת איומים ביטחוניים, רגעים שאפשרו לנו מעט שקט לחגוג.

"אני מאחלת לכולנו המשך של ימים ולילות שקטים", סיכמה יפה בהתרגשות. "שנזכה לקצת רוגע ושלווה, ומי ייתן והמלחמה תביא לתוצאות חיוביות עבור כולנו".

כשהלב רוקד: מוזיקה ותנועה

הערב לא היה שלם ללא הצלילים שפתחו את הלבבות. **רותי דאגה** לפלייליסט מקפיץ ומדויק, והרמקולים מילאו את החלל במקצבים שלא הותירו לאף אחד אפשרות לשבת. החברים קמו ורקדו – בזוגות, בשורות ובמעגלים – משאירים מאחור את הדאגות ומחליפים אותן בחיוכים של אחווה.

הפתעה בלתי נשכחת: הגברים שגנבו את ההצגה

שיאו של הערב הגיע בהפתעה גדולה ומצחיקה שאיש לא צפה. בעודנו שקועים בשמחה, לא שמנו לב שחלק מהגברים בנבחרת הלשכה נעלמו לפתע מהחדר. לפתע, עוצמת המוזיקה גברה והם פרצו פנימה כשהם מחופשים לנשים, לבושים בבגדים ססגוניים, קצרים וחשופים, עם "קימורים" בולטים ומודגשים במיוחד. הם רקדו במרץ ובחן מפתיע, כשכל חברי הלשכה מתמוגגים מצחוק עז שהדהד בכל רחבי האולם. זה היה רגע של שחרור אמיתי, כזה שמזכיר לנו כמה חשוב לצחוק יחד בלב שלם.

תודה עמוקה

תודה גדולה לנשיאתנו, יפה דמסקי, ולכל מי שטרח, עמל, אפה ועזר להפוך את הערב הזה למפגן של עוצמה קהילתית וחברות אמת. הוכחנו שוב שלשכת "מצאנו יין" היא הרבה יותר ממפגש חברתי – היא משפחה אחת גדולה ומחייכת.

נתראה בשמחות הבאות!

פגישת חברי לשכת "הבה נגילה" לקראת טקס הקבלה לבני ברית

יוסי רוזנברג דובר הלשכה

חברי הלשכה התכנסו לארוחת בוקר נעימה במועדון שבשכונת פרס נובל, באווירה חמה ומגבשת.

במהלך המפגש, נשיאת הלשכה שוש גריצמן עדכנה על ההיערכות לקראת טקס הקבלה לבני ברית, אשר יתקיים במוזיאון ראשון לציון. במסגרת ההכנות, נבחרו שישה זוגות שידליקו את מנורת בני ברית, וחברי הוועד יפעלו להזמנת הנהלת בני ברית ועובדי העירייה התומכים בפעילות הלשכה.

לקראת יום השואה, שיתפה החברה טובה גלברג את סיפורה המרגש של אמה, ציפורה אורנשטיין. בנוסף, מספר חברים שיתפו בחוויותיהם כבני דור שני למשפחות ניצולי שואה, והוסיפו עומק ומשמעות למפגש.

והוסיפו עומק ומשמעות למפגש.

וכמובן, אי אפשר בלי לציין את הצד הקולינרי המשובח – חברי הלשכה נהנו ממטעמים נפלאים, ועל כך תודה לנשות הלשכה על ההשקעה והאירוח הלבבי.

תודה מיוחדת לנשיאת הלשכה ולחברות ועדת התרבות על בוקר מוצלח ומעשיר.

נתראה בטקס הקבלה שייערך בתאריך 27.04.2026

מפגש לשכת "ביחד" לציון יום השואה

כתבה עפרה דוד

מפגש מרגש ומשמעותי של בנות לשכת "ביחד" בני ברית בראשון לציון התקיים ביום השואה, 15.4.26.

בתחילת המפגש הדליקו חברות הלשכה שישה נרות זיכרון, כשכל אחת מהן מעלה את שמות בני משפחתה שנרצחו בשואה – רגע עוצמתי, אישי ומכבד שהעניק עומק ומשמעות לזיכרון הקולקטיבי.

בהמשך נשא אלדד אורן הרצאה מרתקת על קורות משפחתו המורחבת בתקופת השואה. ההרצאה הייתה מקיפה ומעשירה, וכללה תמונות ומסמכים מקוריים מאותה תקופה, אשר המחישו את הסיפורים והפכו אותם לחיים ונוגעים במיוחד.

ההרצאה התקיימה תחת הכותרת "לכל איש יש שם – ולפעמים גם תמונה", והעניקה ממד אישי חזק וייחודי לסיפורי הזיכרון. המשתתפות גילו עניין רב, הקשיבו בריכוז ושאלו שאלות רבות, מה שהעיד על עומק החיבור.

אלדד אורן הוא יועץ בכיר ומומחה באבטחת מידע.

עד לאחרונה מנהל מחלקת הפרויקטים (מערכות מידע) באגף המחשוב של עיריית נתניה.

בעברו היה קצין מחקר במחלקת ההיסטוריה של צה"ל, ממשיך לעסוק בהיסטוריה ובמורשת. כיום קצין החינוך והמורשת של אוגדה 146.

נושא השואה והגבורה קרוב לליבו, היה בקשר קרוב עם מספר שורדי שואה שלצערנו כבר הלכו לעולמם.

זה היה מפגש מרגש שנגע בלב כולן והותיר חותם משמעותי.

תודה מיוחדת לאתי לירן על האירוח הנעים והלבבי.

התרגשות מחודשת וטיפות של זהב

כתבה נינה לוי

אחרי תקופה ארוכה שחיכינו לה, במוצ"ש 18.4 חברי לשכת "נס" סוף סוף נפגשנו בביתם החדש והיפה של סילבי ואלי שליט. במפגש היה שילוב מושלם של התרגשות, למידה ועניין. היה פשוט מרגש לראות את כולם שוב, להחליף חוויות ולמלא את המצברים בחברה טובה .

את הערב פתחה חברתנו יפה גולדפוס בהקראת דברי הנשיאה מלכה סולומונוביץ שנמצאת בחו"ל. בדבריה מלכה הזכירה את יום השואה ואת המלחמה הקשה שעברה עלינו. חיברה הכל להרצאה של הערב על שמן זית וציינה:

"חז"ל לימדונו: מה זית זה אין מוצא שמנו אלא על ידי כתישה, כך ישראל.... השמן, המאור הטהור ביותר, נוצר רק תחת לחץ אבני הרחיים."

"נזכור כי עץ הזית הוא סמל לשלום, אך גם ל"אחיזה בקרקע". הוא שורד סערות ונשאר ירוק לאורך אלפי שנים".

בהמשך הערב זכינו להרצאה מרתקת ומעשירה על עולמו של שמן הזית שהעבירו חברינו אראלה ואבנר אשד. למדנו את כל התהליך המופלא, החל מהמטע והמסיק, דרך בית הבד ועד לבקבוק שמגיע לשולחן שלנו. גילינו כמה אהבה, עבודה, מסורת וידע מסתתרים בתוך כל טיפה מזהבת. למדנו על הניחוחות והטעמים השונים, וגילינו ששמן זית איכותי הוא ממש עולם ומלואו. יצאנו מהמפגש עם ידע חדש, טעם טוב בפה, ובעיקר עם לב מלא. המפגש המחודש אחרי זמן רב הזכיר לכולנו כמה כוח יש לקשרים שבינינו. האווירה הייתה חמה, עוטפת ומלאה בגעגוע שהפך לחיוכים גדולים.

תודה ענקית לסילבי ואלי על האירוע המושקע.

עצמאות בלשכת מעגלים

כתבה גלית גולוב

"הדגל שלי הוא כחול ולבן". פתחנו את חגיגת עצמאות בברכה של עפרה דוד, נשיאת הלשכה ומקימת הלשכה. שרנו רקדנו ובעיקר נהנינו מהיחד.

אנו חברי לשכת "מעגלים" בני ברית ראשון לציון התכנסנו בבית המארח של חני וצביקה וונדרסמן לחגוג את עצמאות, ביום רביעי ה-22.4.26. איזו חגיגה זו היתה- דגלים, פתקיות ובנדנות בכחול ולבן המתינו לכל אחד מאתנו.

הפעם נקבע שהכיבוד יהיה בסגנון מאכלי עדות, כי באנו מהתפוצות, ממדינות שונות ואיזה עושר קולינרי הופגן בבופה. דג מלוח לצד מפרום, גונדי לצד סיגרים מרוקאים, קובות קוסקוס לצד בצלים ממולאים. חגיגה של ממש. תודה לקמי מונסנגו שהיתה אחראית למגוון מאכלי עדות.

עופרה דוד, נשיאת הלשכה יזמה חגיגת ימי הולדת מעט אחרת לחברים - והפעם בסגנון בחירת שיר אהוב על החוגג/ת, וההסבר של החוגג/ת מדוע נבחר שיר זה.

גלית גולוב הקריאה את "מדינת הגם וגם" מאת נעם חורב שהיטיב לבטא מצב המדינה.

הדי. גי'. הרקיד במרץ ריקודי עם, שורות ושאר סגנונות.

הנשים הצטלמו עם הדגלים, ושרנו כולנו בעוז את שירו של יהורם גאון "לא ינצחו אותי", ובכך אנו אכן מאמינים.

החוסן שלנו הוא היחד !!!

מי יתן ונדע ימים טובים.

ל"ג בעומר בלשכת "מעגלים"

כתבה גלית גולוב

זו כבר הפכה למסורת, מדורת ל"ג בעומר של לשכת "מעגלים", ראשון לציון בראשותה של עופרה דוד.

הייחוד שבאירוע- זהו ערב שהגברים בלבד אחראים עליו - על הארגון, חלוקת התפקידים והמשימות. איסוף הקרשים, חלוקת הכיבוד, התאורה, והמוסיקה. על אדמת הכורכר הוכן מבעוד מועד שולחן ארוך עליו הונח כיבוד. לצד הפיתות החמוס והמלפפונים החמוצים, הונחו

סלטים ישראליים צבעוניים ומצב רוח טוב גם בזכות השתייה המתוקה והחריפה. גלית גולוב הפתיעה במרק בצל חם ומהביל שהוגש לחוגגים וחימם כנגד הקור והרוח שנשבה. יהודה מזרחי שלנו שיפר את הפיצות שהובאו בבזיליקום, והחבר'ה טרפו את המגשים.

האוכל לא מנע מאתנו החוגגים לשיר שירה בציבור בזכותם של אפי באומן נגן האקורדיון המחונן בחבורה, והנעימה בקולה ובשירה גילה קלר. זו גם הרקידה אותנו בריקודי עם ושורות, והשמחה היתה רבה. חידון ל"ג בעומר חדה לנו עופרה דוד וערכה תחרות ידע ומשימות בין שתי קבוצות. גם אריאל טמיר הנחה חידון שנושאו היה חבורת הגשש החיוור, וידע הופגן מצד החברים. מהמדורה הוצאו תפוחי אדמה, שנחצו והוקרמה מעליהם גבינה צהובה מגוררת-סטייל מאסטר שף. איזה תענוג היה לנו. שאפו עצום לגברים בחבורה שלנו, ובמיוחד ליוזמים ולמפעילים טל גולוב ויהודה מזרחי - אין כמוכם. זכינו גם לארח זוג עולים חדשים שהגיעו מהונגריה. גם עבורם זו הייתה חגיגה וחוויה שמחה.

וכבר מצפים לפעילות הבאה .

לשכת נס מבקרת בצ'ק פוינט

מלכה סולומונוביץ נשיאת לשכת נס

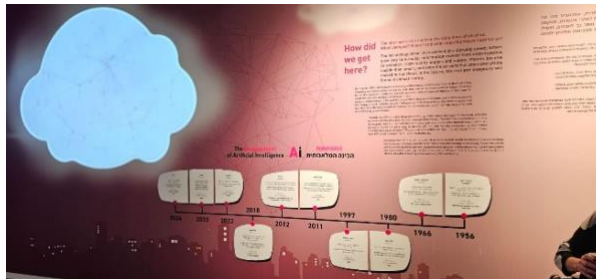
היום, ה-5.5.2026, זכינו לביקור מרתק בחברת צ'ק פוינט, אחת מחברות אבטחת המידע המובילות בעולם, שנוסדה בישראל והפכה לשחקן מרכזי בזירה הבינלאומית. החברה עוסקת בפיתוח פתרונות מתקדמים להגנה על מערכות מחשב, רשתות וארגונים מפני איומי סייבר, ומהווה חומת מגן עבור מדינות, חברות ואנשים פרטיים ברחבי העולם.

במהלך הביקור זכינו להרצאה מרתקת על התפתחות האינטרנט והבינה המלאכותית, לצד היכרות עם פעילות החברה, תחומי עיסוקה והאתגרים עימם היא מתמודדת. חלק מרכזי הוקדש לנושא אבטחת המידע – עולם מורכב, דינמי ולעיתים גם מטריד.

נחשפנו למגוון רחב של סכנות:

החל מגניבת זהות ופריצות לחשבונות אישיים, דרך מתקפות פשינג שמנצלות את האמון שלנו, ועד לתוכנות זדוניות וכופרה העלולות לשתק מערכות שלמות. למדנו על דליפות מידע מחברות גדולות, על פגיעה בפרטיות ועל שימוש לרעה בטכנולוגיות מתקדמות – כולל בינה מלאכותית המאפשרת יצירת תכנים מזויפים הנראים אמיתיים לחלוטין. ברמה הרחבה יותר,

הבנו עד כמה מתקפות סייבר יכולות להשפיע גם על תשתיות קריטיות ועל ביטחון מדינות.

יצאנו מהמפגש עם מחשבות ותחושות מעורבות:

גאווה גדולה על כך שחברה פורצת דרך, המשרתת את העולם כולו, צמחה ופועלת כאן בישראל;

חשש אמיתי מהסכנות הטמונות בעולם הדיגיטלי ומההשפעה האפשרית שלהן על כל אחד ואחת מאיתנו; ולצד כל אלה – גם תקווה. תקווה שבעידן של התפתחות מואצת, דווקא הבינה המלאכותית והטכנולוגיות המתקדמות ימשיכו לשמש גם ככלי הגנה, יסייעו בזיהוי מוקדם של

איומים, ויתרמו לשיפור איכות חיינו בתחומים רבים.

זכינו ביום מעשיר, מעורר מחשבה וחברותא משובחת של חברי נס. אנו מאחלים ליורם שלנו הצלחה בקבלה לצ'ק פוינט בתפקיד המזכיר... ומשם? - השמים הם הגבול, כפי שקרה לא אחת בצ'ק פוינט.

ערב ישראלי עם לשכת וייצמן ולשכת המדע - רחובות

כתבה: ענת קורן

ימי הזיכרון ביום העצמאות תשפ"ו כבר מאחורינו. ולא אמרנו די, לפיכך התכנסנו ב-29 באפריל 2026 חברי לשכת וייצמן ולשכת המדע ברחובות לערב מיוחד, תחת הכותרת

"פשוט לשיר- שרים איתכם בערב ישראלי".

הנחה את הערב יוסי זיו מלשכת וייצמן, ולידו הצמד המוזיקלי בושמת רביד זיו שלי. השולחן ערוך וגדוש במטעמים בסגנון ישראלי מוכר: כדורי פלאפל, טחינה, חמוס, סלטים, ירקות, פירות, עוגות בטעמים שונים, ושתייה חמה וקלה.

בתחילת הערב קריאת "יזכור" מפי שי אדרת, והשיר האלמותי של נתן אלתרמן,

"מגש הכסף", אותו קראה אידה רוזנטל וכן שירו של חיים גורי, "שיר הרעות".

שאיפתנו לשלום בינינו ועם הסביבה, בוטאה בשירת "שיר לשלום". רבקה מלמד נתנה פרשנות והסבר מושכל למגילת העצמאות, ערכיה והחזון המכונן המוצהר בה.

צביקה תדמור סיפר על הקשר בין הכרזת המדינה לבין "בני ברית" בארצות הברית, ההשפעה של הנציג היהודי על הנשיא האמריקאי הארי טרומן.

השירים ששולבו במהלך הערב נתנו ביטוי להישגים התרבותיים, הכלכליים, הביטחוניים והחברתיים של מדינת ישראל ולו בהסברים של אנשינו.

לצד השיר המיוחד "הורה ההיאחזות" סיפר יורם פורת על החקלאות הישראלית והייחוד שלה, הפרוייקטים המיוחדים שנעשו בפקולטה לחקלאות, בגידולי שדה ובבעלי חיים.

נגענו בהישגים המדהימים של ישראל, ועל כך סיפר אבי ארז על עבודתו במפעל הטקסטיל בדימונה. ובמגבלות המידע המותר לפרסום, כיצד הכור הגרעיני הוא מפעל עוצמתי להגנה על מדינת ישראל.

ועם כל הכבוד לצה"ל, שרנו מחרוזת משירי הלהקות הצבאיות, הנח"ל, שריון, צנחנים, גולני, גבעתי, חיל הים וחיל האוויר. השיר "מחר" של נעמי שמר סגר מעגל.

הערב הסתיים בשירת "התקווה".

תודות רבות לכל העושים במלאכה, ליוסי זיו, נשיא לשכת וייצמן, לאידה רוזנטל, נשיאת לשכת המדע, לצמד המוזיקאים בושמת זיו, ולחברי ועדת התרבות.

צפירת זכרון / ענת קורן

הִזְעַקְתִּי בְּאַחַת
יְדַעְתִּי שְׁתִּגִּיעַ.

לְבַד בְּתוֹךְ הַמּוֹן
מִתְכַּנְּסֶת אֶל תּוֹכִי
מִרְכִּינָה רֹאשׁ
כִּי כָךְ צָרִיךְ
סוֹפֶרֶת שְׁנִיּוֹת
חֲלָפוּ שְׂשִׁים
נוֹתְרוּ עוֹד שְׂשִׁים.

בְּדוֹם וּבְדוּמִיָּה
מְנַסָּה לְהִתְיַחַד עִם הָאָחָד
וְרַבִּים עוֹבְרִים בְּסֶדֶךְ.

נִזְכַּרְתִּי בְּשִׁלּוּמֵי
בְּעֵינַיִם הַכְּחֻלוֹת, בְּשַׁעַר הַפְּרוּעַ
בְּרוּחַ הַחַיָּה, בְּשַׁאֲרֵי הַרוּחַ
זְמַנְמַתִּי אֶתּוֹ אֶת "מִגָּשׁ הַכֶּסֶף".

הַקֶּהֱל חֲזַר לָנֶחַם
וְאֲנִי, בְּמִנוּחַת הַלּוּחִם.

16.4.2026

**בין יום הזיכרון לשואה ולגבורה
ליום הזיכרון לחללי מערכות ישראל**

אברהם אלטר בוכרסקי (בוכרסקי)

צבי תדמור

תלמידי בבית הספר עממי ברחובות, לימים ע"ש משה סמילנסקי, נהגו לצאת בהפסקה הגדולה מחצר ביה"ס, לחצות את רחוב יעקב לגשת לקיוסק של גב' בוכרסקי (חסדאי) לקנות דברי מתיקה ולשתות גזוז. כשהתחלתי לחקור אודות משפחת בוכרסקי מראשוני המתיישבים במושבה, לא ידעתי אודותם דבר. הצלחתי לדלות מעט מאוד על קורותיהם, ועל פעילותם במושבה.

אברהם אלטר בוכרסקי בן דוד נולד ב-1837 בבריסק פולין, היה בין הראשונים שהצטרפו לאגודת "מנוחה ונחלה". רכש 120 דונם אדמה וכאשר מלאו לו 60 שנה, הגיע לרחובות בתרנ"ז 1897 עם אשתו השנייה מרים.

באותה שנה, נערכה ההגירה בין חברי מנוחה ונחלה לקבלת הנחלות ובוכרסקי זכה בשתי נחלותיו בשטח של 110 דונם, נטועים גפנים, בסמוך לגרעין ההיסטורי של המושבה (כיום, בין רחוב אהרוני – גורדון לבין רחוב הרצל – הרצוג) ומגרש בן 9.3 דונם ברחוב יעקב מס' 35.

בוכרסקי, היה מעורב בחיי המושבה כבר בשנותיה הראשונות. הוא נבחר לוועד המושבה בניסן תרנ"ט 1899 ומילא תפקיד "רואה החשבון" של הוועד. כך כינהו. כעבור שנה הוא התפטר מתפקידו כמנהל הכספים והמשיך לכהן בוועד כסגן יחד עם מרדכי מקוב.

במהלך כהונתו בוועד המושבה התמנה בוכרסקי ב-1902 לחבר בוועדת ביקורת. חברי הוועדה התבקשו לבדוק את התנהלותם של חברי הוועד הקודם. על פי ממצאי הביקורת, התנהלותם הכספית של שני חברי ועד נמצאה לקויה. איזנברג, יו"ר הוועד ומי שניהל המושבה, כתב לגלוסקין [מראשי אגודת מנוחה ונחלה בוורשה] ועדכן אותו:

"המושבה בחרה ועדת ביקורת את בוכרסקי, קאהן ויעקבזון לבקר מעשי הוועד וכבר מצאו אי סדרים בהנהגתם של גולדין וגורודיסקי וגם בענייני הכספים שעברו על ידיהם. המבקרים עוד עובדים ולפי דבריהם ימשך עוד איזה שבועות. לבני המושבה עוד לא גילו מאומה. לי הראו דברים אחדים שיש באמת להתפלל עליהם. לפי דבריהם יש להם חומר רב להוכיח תרמיתם של האנשים האלה."

יותר מאוחר, איזנברג הוסיף וכתב לגלוסקין:

"כרגע בינם לבין אחדים מבני המושבה רב הפירוד, מפני מעשה בקרת ספרים שנמסר לידם ויצאו חייבים, לא חפצתי לעורר מדנים ולגרום רוגז מפני מעשה הטוב הזה ע"י בחירת בוכרסקי ויעקבזון."

לא נשארה בידינו עדות כיצד הסתיימה הבדיקה ומה היו תוצאותיה לכן, בזהירות המתבקשת אומר, כי לא הייתי חורץ דין ומוציא מסקנות על מעשים שיוחסו להם.

בוכרסקי לקח חלק והיה מעורב בחילוקי דעות בין חברי הוועד בשאלה, האם לייסד יקב ברחובות. איזנברג כתב לגלוסקין, כי בדעה אחת יחד עם בוכרסקי ויעקבזון, הם פעלו להמתין עד שגלוסקין יבוא למושבה, כי אינם סומכים על אנשי המושבה.

"יש פער בין מה שאנשים אומרים לבין מה שהם חושבים". אנחנו "יודעים ומבינים את כל הפוליטיקה הכוזבת הזאת" והוסיף וכתב איזנברג: *"בוכרסקי אמר בפומבי לחברי הוועד המכהנים, כתבו מה שהנכם מדברים או דברו מה שהנכם כותבים"*.

דברי הביקורת של בוכרסקי על חברי הוועד שכיהנו היו קשים, ואפשר ללמוד מהם על מערכת יחסים לא קלה, בלשון המעטה, ששררה בין חברי ההנהגה המושבה. לכן, לא מפתיע שבוכרסקי בוחר לפרוש מפעילות ציבורית בתום התקופה לכהונת הוועד. ואכן, הוא כיהן עד 1904 ובאדר תרס"ד ביקש לקראת הבחירות לוועד החדש לסיים את כהונתו.

סיפרו, כי הזוג בוכרסקי דיברו מעט עברית הרבה אידיש והבינו ערבית. בוכרסקי שהיה בקי ברזי ה'זוהר', הכיר את פילוסופיית ברוך שפינוזה, את כוח פרנסי הקהילה הטמון בהפחדה לגורל העם ובתקווה שהנחילו לצאן מרעיתם – את חיי העולם הבא. עוד סופר, כי בוכרסקי נהג לאחר יום של פעילות ציבורית לשבת בלילה לאור עששית, להמשיך ולחפש אחר סימני 'הקץ'.

אך הוא לא יכול היה להכיל את הדבר, ויצא בלילה מביתו ללא נר, לבית הרב הישיש יהושע העשל מרגלית [ביתו עמד בהמשכו של רחוב יעקב, לימים רחוב גורודיסקין] לבשר לו את הבשורה הגדולה. ובחוץ חושך ואפלה, נכשל הזקן ר' אלטר בתיל הדוקרני, נפצע קשה, חלה ונפל למשכב, ולפני היגלות סימני-הגאולה, שכה ציפה לה, השיב את רוחו. [עודד ישראלי, מתוך מצבות מספרות]

אלטר בוכרסקי נפטר בט"ו אייר תרע"ז ב-7 במאי 1917 ונקבר בבית העלמין תר"ן ברחובות. לא ידוע לנו דבר על אשתו מרים. בוכרסקי הוריש את נכסיו לבתו כנראה מאשתו הראשונה, רבקה חיה הורוביץ. הבת נפטרה בתרפ"ט 1929 וקבורה בבית העלמין תר"ן ברחובות.

מה עלה בגורלו של המגרש בן 9.3 דונם? שכאמור, השתרע מרחוב יעקב ועד רחוב ויצמן. באוגוסט 1959, חודשיים לאחר פטירתה של האחיינית שרה חסדאי לבית בוכרסקי, הפקיעה העירייה 6,979 דונם עליהם נמצאים כיום בניינים וגן ציבוריים: גן רנה סמילנסקי, ביה"ס שריד, בניין הרבנות, בית כנסת ותוואי רחוב גולדברג.

נעשתה הפקעה קודמת, כאשר הרחיבו את התוואי של רחוב ויצמן. על יתרת שטח המגרש נבנו שני בניינים משותפים: בחזית רחוב ויצמן ובחזית רחוב יעקב. ההפקעה ממגרשו של בוכרסקי הנמצא מערבית וצמוד למגרשו של יהושע גולדברג [שתרם את מגרשו לוועד המושבה] כללה: שביל המוביל לגן רנה סמילנסקי, והחלק השני של הגן, בניין ב"ס שריד, הרבנות, ובית הכנסת ברחוב גולדברג.

קטע ממפה של מגרש בוכרסקי
בין רחוב יעקב (ימין) לבין רחוב ויצמן (שמאל)

לראות, להביט, להתבונן

צילם יוסי רזי

חבצלת, רחובות, מאי 2026

נתראה בעלון הבא

תם ולא נשלם